ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

8 сцена

/Царица Елена везе на гергефа си.От време на време въздиша и изтрива сълзите си.Навън се чуват смехове.Тя става,поглежда от прозореца и маха с ръка.Дафина и Богдана прибират везмото и конците./

ЕЛЕНА

Време е вече да се нахранят децата и да си легнат.Все вече рано да се мръква.Колко е весел царят днес! А аз нощес не спах.Сънувах лош сън и не можах вече да мигна... Уж някакво черно куче ме ухапа./навън се чуват радостни детски викове/Отдавна не съм го виждала да се забавлява с малките...Играе с Иоан и Александър на гоненица.А сега пък качи ~~ниж~~ Мария на гърба си...И то,горкото ~~хиперколтник~~ сираче,колко се радва.Откак се помина ма"ка му,княз Иваница не го свърта в Търнов. Сега пак е в Овеч,да укрепява планинските твърдини.~~Кратковреме~~ Не трая много щастието му с Белотовата сестра... О! Щастието е винаги кратко...А дълги, безкра"ни са дните на теглото и скръбта...

АСЕН

/влиза радостно/ Елено! Какво искаш?Ново огърлие? Гривна? Стига сълзи и въздишки! Има време докато потеглим за Сер. Превземем ли и това ромейско гнездо,отделим ли Цариград от Долна земя и се заковем на ~~ж~~ните ~брегове ,ще кажем край на изпитания и тегло...Защо пак си плакала?/~~сти~~ маха ръцете и от лицето/Защо? Какво има?Къде е Слава?

ЕЛЕНА /към момите/

Приберете децата... /те излизат като се покланят /

АСЕН

/изтяга се на покрития с китеник мендер/Потичах малко с момчетата и ето как чука сега сърцето ми.../въздиша дълбоко/ Уморен съм...Не съм здрав.Понякога откак земята се повдига срещу мен,а краката ми потъват и не намират опора.Веднъж дори паднах.От време на време ми пречерня-ва...Но ти ,какво? Не се плаши. После ми минава. Изкараме ли и този поход,превземем ли Сер - и аз ще си почина.Трябва да видя какво